

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronicon Monasterii Bödecensis Ordinis Canonic. Regul.
S. Augustini in Diœcesi Paderbornensi**

Probus, Johannes

Monachij, 1731

VD18 12260568

Caput XXV. Quomodo hic Prior in quieta vita suos rexit subditos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64645](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64645)

dignantes arreptis defensorijs armis ad ulciscendum se de injuria, portas Monasterij exire decreverunt, enim verò Prior domus eodem tempore in Choro psallens Divinum Officium peragebat, intelligensque ab uno, quid Laici agere vellent, celerem ad eos gressum fecit, illisque de periculo suorum corporum timens humili voce persuasit, ne propter præfatam causam Monasterium exirent, asserens, se quosdam ex Fratribus illuc missurum, quorum verbis præfatus militaris inceptum spolium non compleret, sed supradictus militaris malitiâ prævalens raptum fœnum castro suo inferebat, hujusmodi itaque fœno per manum violentam sic ablato Dominus DEUS eidem militari volens innotescere, quantum sibi displiceret, sudores & labores pauperum servorum suorum auferri per rapinam, excessumque ejus abire nolens impunitum contigit, ut postquam præfata fœna castro suo illata fuerunt, optimus ejus equus, cui insidere solitus erat, sano ac robusto corpore sese lædens improvise vitam morti sociârit. Sicque factum fuit, ut qui aliena lætus suis bonis admiscebat, proprium equum multum dolens amiserit.

De quinto Priore Monasterij B. Meinulphi.

Quia jam de quinto Priore Monasterij B. MEINULPHI pertractandum est, notum fiat posteris, quòd Anno Domini 1427. Venerabilis ac devotus Hermanus von der Stecke electus est in Priorem prædicti Monasterij, homo grandævus, ætate senex, multis moribus adornatus.

C A P U T XXV.

Quomodo hic Prior in quietâ vita suos rexit subditos.

Fuit is satis internus, ac æterna bona totis animi votis concupiscens, ideòque & Cellita bonus ac laudabilis habebatur. In cella itaque sua sedens libros scripsit, & sic in quiete ac pace cordis Domino DEO ipsum juvante non minùs subjectos suos tam Fratres, quàm Laicos in disciplinari vita peroptimè rexit, quàm

si in externis cum ipsis sese miscuisset. Cum quis subditorum ad ædificanda ædificia eundem incitaret, hoc, quod mente sæpius pertrahabat, maternâ linguâ respondens agebat: *Last vns Zimmerman Hütten oben in das ewige Leben.* Et ut eò magis internus cum suis subditis fieri posset, ædificiorum erectionem, quæ tumultus & interioris hominis dispersionem solita est procurare, velut serpentem venenosum consueverat evitare, enim verò cum sanctis Patribus in casulis degere concupierat hic in terris, ut domum non manu factam, sed æternam in cælis habere meretur; propter hoc etiam, prout frequenter in internis suis habitans, mente fursùm in cælis fuerat conversatus.

CAPUT XXVI.

Quomodo Laici Magistro agricultura simpliciter obediabant in agendis.

ET ut eò magis ac magis proficeret in virtutibus, Laicos suos in eorum Refectorio ad mensam confidentes interdum visitare consueverat, eisquæ dicebat: O vos dilecti Fratres mei, ex quo mihi Conventum meum respicere incumbit, propter hoc externasque causas Monasterij ideò in propria mea persona semper vobis adesse non possum, ut vos dirigam in agendis, sic placet & habere volo, ut Procuratorem meum, & Joannem Saxonem Magistrum agriculturæ in faciendis audiatis, eisquæ in his quæ iusserint, simpliciter tanquam mihi obtemperare non cessetis; nolite quædò respicere personam meam, sed illum, cujus vices indignus gero. Prædictus etiam Prior circa Confessionem Laicorum antedicta verba singulis repetens ad simplicem obedientiam eosdem incitavit, scilicet ut non solum ei in præsentia, sed in absentia sua Procuratori & Joanni Saxoni in agendis simpliciter obedirent.

CAPUT